

“ Spolni delavci in delavke smo sposobni sami govoriti zase, industrija reševanja, ki nas viktimizira, pa naj preneha enačiti spolno delo s trgovanjem z ljudmi. Tu gre za propagando, ki vztraja, da smo vsi seksualni delavci žrtve in ne zmoremo govoriti sami zase. Še najbolj ranljivi seksualni delavec lahko govori zase.

“ Seksualni delavci smo najprej ljudje, družinski člani, hčere, sinovi, bratje, matere ..., šele nato smo seksualni delavci. Dejstvo je, da bi nas odprava prostitucije pahnila ne samo na rob preživetja, tam, kjer že tako po večini smo, ampak tudi na rob človečnosti – še bolj bi bili izpostavljeni nasilju.

dela in preživetja za vse, zlasti za ženske. Kriminalizacija in prepoved tega ne omogočata oziroma poslabšujeta položaj spolnih delavcev in delavk.

Povsod je čutiti feminizacijo revščine. Zaposlovanje žensk še nikdar doslej ni bilo tako v krizi, predvsem v javnem sektorju, kjer ženske predstavljajo večinski delež zaposlenih. Višanje odstotka brezposelnih v posameznih državah nemara pomeni, da se veča tudi odstotek seksualnih delavcev – že zdaj, na primer, je na evropski ravni najvišji prav v Grčiji.

Skoraj vse vlade so uvedle stroge varčevalne ukrepe, povečala se je privatizacija, socialne države tako rekoč ni več in ženske so postale ena najbolj ranljivih skupin. Po drugi strani pa je mnogo vlad instrumentaliziralo boj za pravice žensk, da bi lahko vpeljali represivne ukrepe, kot jih na primer vsebuje nordijski model, za katerega se je izkazalo, da je spodletel ne samo pri zmanjševanju spolnih delavcev, ampak njihova ranljivost se je le še povečala! Gre za poraz evropskih vlad, ki niso

zmožne in si ne želijo razumeti, da smo ljudje prisiljeni v spolno delo zaradi ekonomskih razlogov!

V zadnjih mesecih smo bili med prečkanjem mej beguncev v Evropi priča »izginotju« nekaj tisočev najstnikov in otrok; pogosto se predvideva, da so bili rekrutirani za seksualno delo. Upravičeno?

Mislím, da je treba postaviti jasno ločnico med seksualnim delom in seksualnim izkoriščanjem otrok. Če resnično gre za otroke, kot pravite, to niso seksualni delavci. Zakaj se sploh namiguje, da so bili rekrutirani za prostituiranje oziroma da so postali žrtev seksualnega izkoriščanja?! Lahko počnejo tisoč drugih stvari. In brez dvoma, da jih pri tem, kar počnejo, njihovi »delodajalci« prav tako izkoriščajo. Tako kot pri vseh vrstah izkoriščanja je mogoče tudi mlade najbolj zaščititi tako, da imajo na voljo alternative. »Kazenski prijemi«, kot je na primer policija ali mejni nadzor, ne rešujejo njihovih težav; nasprotno, silijo jih, da se še bolj izogibajo oblastem, kar jih dela dodatno ranljive.

Zanimivo bi bilo slišati, ali tudi med člani ICSRE in njej podobnih organizacij obstaja hierarhija oziroma kakšni standardi egalitarizma veljajo v vašem komiteju?

Vsaka organizacija, podobna naši, uporablja svoje procese sprejemanja odločitev. Nekatere delujejo po principu konsenza, nekatere po principu hierarhičnega sistema ... Dejavnosti ICRSE so v našem strateškem planu osnovane glede na potrebe in zahteve naših članov. Načrt pa razvijamo v sodelovanju z drugimi organizacijami seksualnih delavcev v regiji. Večina članov uprave je seksualnih delavcev in večina članov ostalih organov in svetovalcev je prav tako seksualnih delavcev.

Ko se je v Sloveniji leta 2003 začela debata o dekriminalizaciji prostitucije, so posamezniki in nekatere organizacije zahtevali referendum na to temo. Njihov osrednji argument je bil, da bi bilo nemoralno, da bi se prostitutke sprehajale v bližini vrtcev in šol in »kvarile« otroke; kdo so, po vaših izkušnjah, v tem smislu najbolj konservativne evropske politične sile?

Ko je govora o seksualnem delu, je polarizacija leve in desne politične sfere precej zabrisana. Pomemben igralec v politikah seksualnega dela so vsekakor gibanja za pravice žensk, ki se zelo zavzemajo za kriminalizacijo strank. Kar spet pomeni, da liberalne in socialistične stranke, ki so navadno progresivne, ko gre za pravice žensk, pri pravicah, ko gre za seksualno delo, to niso. V nekaj evropskih in azijskih državah takšno »spolno enakopravnost« desne stranke s pridom instrumentalizirajo, predvsem za krepitev nadzora mej in kriminalizacije same. V državah, kot so Severna Irska, kjer je možnost splava še vedno nezakonita, Litva in Srbija, so pravkar sprejeli zakone, ki stranke kriminalizirajo v imenu enakopravnosti spolov. Verjetno se je zgodilo prvič, da so se programi nekaterih feministk, verskih in iniciativ, ki nasprotujejo migrantom, tako uskladili in osnovali nekakšno »nesveto represivno zaveznitvo«. Žalostno pa je, da cenijo za to kriminalizacijo plačujejo predvsem seksualni delavci.

”

